

EDITORIALA

Bide aproposa

Ausarta behar du gero gehiengo sindikalak, testuinguru sozial eta ekonomiko honi aurre eginez, lau hiriburuetan manifestazioetara deitzeko larunbat batean. Egia da. Ausardiak ere mugitu gaitu mobilizazioetara deitzeko langileria. Baina ausardiaz gain, kontutan hartu beharreko sakoneko arrazoiek mugitu gaituzte deialdia egitera.

Alde batetik, gure aldarrikapenen zuzentasuna, greba burutu genuenetik iragarri genuen eskubide murrizketen etorrera erabat baieztatu da eta. Bestalde, manifestazio jendetsuetan frogatu ahal izan dugun moduan, Hego Euskal Herriko gehiengo sindikalaren ereduak bere atxikimendu gaitasuna eta bere indarra erakutsi nahi izan duelako, besteak beste langileen atxikipena baita sindikatuen funtsa. Ezerk gutxi lotzen gaitu men egiten duen ereduarekin, langile jendearen eskubideak urratzen duen beste ereduarekin.

Nabaria geratu da ere bestelako politikak egitea ezinbestekoa dela egoera honetatik irteteko, interes ekonomikoak eta patronalak euren buruari bakarrik begiratzen diote eta. Aginte politikoak interes horien baitan jarri du bere eginkizun nagusia eta "elkarriketa sozialaren" eszenatokian itxuratu nahi du bere jarrera atzerakoa eta antisoziala. Horren salaketa agerikoa izan da manifestazioetan. Beste ikuspuntutik, Hego Euskal Herria espainiar estatuko edozein lurraldearekiko bereizgarririk ez izateko saiakera oldartuaren aurrean, antzeman da euskal gizartearen gehiengo batek bestelako nahia duela, bertako errealitateari erantzungo dion nahia, alegia. Zentzu horretan, Lan Harreman eta Babes Sozialen Euskal Esparruaren aldarria oso presente izan zen bildutakoaren artean.

Guzti hori dugu jokoan aurrerantzean. Eta gehiengo sindikalak hautaturiko bidea ganorazkoena dela frogatzeak ematen digun konfiantzaz datozen erronkei aurre egiteko ere beste maila igo dugu. Laburbiderik gabe baina atzera pausorik gabe.

Miles de trabajadores/as secundaron la convocatoria de la mayoría sindical en contra de las reformas y de los ataques contra la clase trabajadora

"ESTAMOS DEMOSTRANDO QUE LUCHAR MERECE LA PENA"

Decenas de miles de personas secundaron el sábado 27 de marzo las movilizaciones de la mayoría sindical a favor de los derechos de la clase trabajadora y en contra de las propuestas que el Gobierno de Zapatero ha puesto sobre la mesa para reformar las pensiones y la legislación laboral. Las cuatro capitales de Hego Euskal Herria fueron un clamor para exigir la retirada de unas medidas que suponen un retroceso brutal en nuestros derechos.

El éxito de participación de las cuatro convocatorias demostró, una vez más, que la clase trabajadora exige un cambio de modelo económico. Es evi-

dente que convocadas por ELA, LAB, ESK, STEE-EILAS, EHNE e Hiru las manifestaciones del sábado han sido la mayor movilización que hasta la fecha se ha realizado en Euskal Herria en contra de los recortes de derechos laborales y de la reforma del sistema de las pensiones.

El sábado 27 de marzo miles y miles de trabajadores y trabajadoras de este pueblo dejaron en evidencia la exigencia de un nuevo modelo. Gobiernos, banca y patronal no tienen nada más que ver las fotos que acompañan éste Astekaria para saber qué piensa la clase trabajadora vasca. Luchar merece la pena, y las calles de Bilbo, Donostia,

Gasteiz e Iruña evidenciaron, una vez más, que nos tendrán en frente hasta lograr un modelo social que garantice un reparto justo y equitativo de la riqueza.

Martxoaren 27an agerian gelditu zen, beste behin, langileen gehiengoak bestelako eredu sozial eta ekonomiko baten alde dagoela

Bilbo

Donostia

Gasteiz

Iruña

Adolfo Muñoz, Txiki, secretario general, en su intervención tras la manifestación de Bilbo

"VAMOS A SEGUIR TRABAJANDO POR UN CAMBIO EN LAS POLÍTICAS PÚBLICAS, POR EL EMPLEO Y LOS DERECHOS SOCIALES"

El secretario general de ELA comenzó su intervención mostrando su satisfacción por la amplia respuesta obtenida en todos los herrialdes a la convocatoria de movilización de la mayoría sindical. En euskara, Muñoz afirmó que un sindicalismo responsable es aquél que responde con fuerza a las reformas anunciadas.

"Tenemos claro cuál es nuestro norte: el debate sobre el reparto de la riqueza. Si lo olvidamos, nos convertiremos en meras marionetas del poder político y empresarial". Txiki aseguró, también, que los gobiernos no tienen intención de tomar ninguna medida para mejorar el reparto de la riqueza, por lo que no hay otro camino que sumar fuerzas y movilizarse.

"El gasto social no tiene ninguna responsabilidad en esta crisis. Tampoco las condiciones de trabajo. Por eso, empezando por la clase trabajadora, hay que ir ganando apoyos en el conjunto de la sociedad para conseguir un cambio en las políticas públicas". "Ese es el objetivo de los seis sindicatos que conformamos la mayoría sindical y por eso estamos ahora manifestándonos en todo Hego Euskal herria, y lo seguiremos haciendo", rubricó.

CRÍTICA A LOS GOBIERNOS...

Las críticas a las políticas de los gobiernos, el español y los de aquí, centraron buena parte del discurso del secretario general de ELA. Txiki volvió a denunciar que los gobiernos están al servicio de banca y patronal y que manipulan a la opinión pública "para ocultar qué política fiscal han hecho, qué reparto de la riqueza injusto han provocado".

En este contexto encuadró, también, el Plan de Estabilidad aprobado en Madrid con el voto a favor de los

gobiernos vasco y navarro. "Los dos han renunciado a poner el autogobierno al servicio de quien más lo necesita", acusó.

Redundando en esa cobertura entre el poder económico y político en la CAPV, Txiki destacó la foto del Lehendakari con el "circo de notables" creado para que le asesoren. "Es una vergüenza la entrega voluntaria de la política al poder económico. Esos notables son los que mandan, quienes exigen las reformas de pensiones y laboral", denunció.

...Y A LA BANCA Y A LA PATRONAL

El secretario general de ELA llegó a calificar a Patronal y Banca de "peligro social", al tiempo que afirmó que la cohesión social no les importa. "La gran patronal y la Banca están organizando, con apoyo político y connivencia sindical, otro expolio contra nuestros derechos y a favor de la privatización para agrandar sus negocios. En eso consisten las reformas", dijo, para terminar afirmando que "la renuncia política es muy fuerte y llama mucho la atención".

CONTRA LAS REFORMAS: REFORMA DE PENSIONES...

Entrando a desgranar el contenido de las reformas anunciadas, el secretario general de ELA explicó por qué la mayoría sindical está en contra de las mismas. Afirmó que la reforma de las pensiones se produce por las presiones de la Banca, que "exige recortar prestaciones para obligar a contratar fondos privados y especular" al tiempo que calificó de frivolidad que un ministro aconseje meter 300 euros al mes a un Fondo de pensiones.

"Para mucha de la gente a la que defendemos eso es imposible, para mucha gente la única garantía de pensión la da el sistema público. Tenemos unos políticos que en vez de debatir frivolizan...", criticó. Txiki continuó asegurando que reformas como las que se anuncian suponen un riesgo para el futuro de las pensiones públicas, riesgo al que se añade el reducido gasto social, los bajos salarios, los contratos precarios, la reducción de las cotizaciones a los empresarios y el negar financiación vía impuestos. Aunque el mayor riesgo, dijo, son "los políticos marionetas ante las presiones de la banca".

...REFORMA LABORAL...

Sobre la reforma laboral que se negocia "en secreto" en Madrid, fruto del Diálogo Social a la española, y que, según sus protagonistas, "va por buen camino", el secretario general de ELA afirmó que "quieren reducir el precio del despido, hacerlo más fácil y dar más flexibilidad a los empresarios. Quieren, además, que las ETTs operen en sectores que tenían prohibidos como la Administración Pública y Construcción; en resumen, quieren más precariedad". Txiki denunció, también, que la temporalidad -en fraude y consentida por los gobiernos- es rentabilizada por la patronal para condicionar esta eforma. "Hay que obligar a la patronal a que no abuse sistemáticamente del fraude en la contratación. Y los gobiernos no quieren", denunció.

... Y DE NEGOCIACIÓN COLECTIVA

Al abordar la reforma de la negociación colectiva, el secretario general de ELA adelantó que "no vamos a permitir que se centralice" porque eso supone imponer convenios miserables. "Nuestra gente necesita poder elegir el ámbito de negociación para corregir en la negociación colectiva los excesos de la ley, de una ley que ponen, sin matices, del lado patronal", dijo. Muñoz resaltó, también que no contar con competencias legislativas en materia laboral es un déficit muy grave "porque los sindicatos españoles venden muy barato".

Sin negar lo complicado de la situación actual para la clase trabajadora, el secretario general de ELA quiso terminar con un mensaje de esperanza. "Hay que huir de fotos vacías que desprestigian al sindicalismo. Los sindicatos HIRU, EHNE, STEE-EILAS, ESK, LAB y ELA tenemos voluntad de cambiar las cosas y estamos dando la cara. Tenemos ambición y confianza: no damos la batalla por perdida, ni mucho menos..."

"No hay resignación en nuestra apuesta. Ni la hay ni la habrá", prometió. Txiki finalizó su intervención asegurando que "vamos a seguir trabajando por un cambio en las políticas públicas, para defender el empleo y los derechos sociales y para hacer frente a los chantajes de la patronal" y se despidió con un grito en contra de "estas reformas antisociales".

■ "Gure lanaren helburuak politika publikoak eraldatzea, enplegua areagotzea eta gizarte-eskubideak sustatzea izango dira"

■ "Iparra zein den argi daukagu: aberastasuna banatzeko eztabaida. Hori ahazten badugu, txotxongilo bihurtuko gara politikarien eta enpresarien eskuetan"

■ "Gastu sozialak ez du krisi hau sortu, inondik inora. Ezta lan-baldintzek ere. Horregatik, langile-jendearengandik hasita, gizarte osoarengana iritsi behar gara sostengu bila, politika publikoak aldatze aldera"

■ "Lotsagarria da politika botere ekonomikoaren eskuetan borondatez uztea. Patronala eta banka herri honen galbidea dira, ez zaie axola handirik gizarte honen barne-kohesioa"

2010eko Aberri Eguna. ELAko Nazio Batzordearen ebazpena

MILITANTZIA SINDIKALA DA ABERTZALE IZATEKO GURE ERA

[XEDEA] Nazio Batzordeak, aurreko urteetan egin duen moduan, Aberri Eguna baliatu nahi du sindikatuaren oinarri sozialari helarazteko gizartean eta politikan bizi den uneaz egiten duen gogoeta.

[KRISIA] Aldarrikapen nazionala herri batek parteka ditzakeen kontuekin lotuta dago, baina egun oraindik ere krisi bat jasaten ari gara, eta krisi hori bete-betean gizartearen zati batek bakarrik pairatzen du ia, langile-klaseak. Joan den urteko maiatzean euskal gehiengo sindikalak greba orokorrera deitu zuen, politika publikoak aldatzea premiazkoa zela plazaratzeko, politika horien norabidea aldatzeko, enplegua sortzera eta langileen gizarte-babesa hobetzera bidera zitezten. Ia urte-bete igarota, iragarpenik okerrenak bete egin dira. Batetik, patronalak krisia eta langile askoren beldurra profitatzen du urtetako borroka sindikalaren lorpenak deuseztatzeko, joko-arauak hausteko eta askatasun sindikalari ere erasotzeko. Bestetik, ideologia neoliberala da euskal erakundeen politika publikoen iparra, agintzen duen indar politikoa edozein dela ere. Azkenik, estatuan, botere politiko eta ekonomikoek murrizte politikak ezartzea erabaki dute, hots, eskuineko politikak, banketxeen eta enpresaburuen onerako. Horrenbestez, iragarri dituzten erreformek (pentsioen sisteman, lan-merkatuan eta negoziazio kolektiboan), zeinak estatuko bi sindikatu nagusiek babesten dituzten, langile-klasea oso egoera kaltegarrian kokatuko dute. Bien bitartean, ez da ekonomia eta finantzetako botereen aurkako inongo erabakirik hartu.

[EUSKAL ESPARRUA] Hartara, are nabarmenagoa da gure herriko erakundeek gai laboral, sozial eta sindikaletan legeak egiteko duten ezina, gaiok oraindik estatuaren esku baitaude. Baina bitarteko ekonomiko eta finantzarioak ere faltan ditugu. Gabezia hauek euskal herritarren artean orokorra den autogobernu nahiaren kontrakoak dira, eta are okerragoa dena, eztabaida soziala esku-hartzeko gure esparrutik urruntzen dute; ondorioz, egoera hain larria denean bertoko indar politikoa nagusiek ez daukate posizio politikorik hartu beharrik ere. Gainera, gaurko EAEko gobernuak, estatua uniformatzeko eratu zen horrek, gehiengo sindikala hainbat parte hartze organotatik baztertua erabaki du, espainiar patronal eta sindikatuekin elkar hartuta. Honi gehituz gero goian aipatutako erreformek gure herrian gutxiengo diren sindikatuen oniritzia izango dutela, logikoa da nazio burujabe eta independente bat erakitzeke nahia gero eta zabalagoa izatea ELAK ordezkatzen dituen langileen artean.

[SINDIKALISMOA] ELAk lanean dihardu, horretan sinesten baitu, herriaren antolakuntza soziala eta identitate nazionala bera justizia sozialaren eta elkartzunaren inguruko baliotan taxutu daitezela. Hori da bere bokazioa eta askapen nazionalen prozesuan egin dezakeen ekarpenik bereziena. Sindikatuak bokazio eta ekarpen hori berritu eta areagotu egin nahi ditu.

Langile-klasea botere politiko eta ekonomikoen aldetik jasaten ari den eraso ikusirik, eta espainiar sindikalismoak elkarrizketa sozialaren esparruan estatuaren helburu politiko eta sozialak txertatu nahi dituela jakinik –finantzatzearen truke, eta are besteen ordezkaritza usurpatuz–, ELAK uste du krisia eta beronen eraginei aurre egiteko borroka izan behar dela bere ekintza sindikal, sozial eta politikoaren lehen esparrua.

[ESKER ONA] Nazio Batzordeak, beraz, esker ona adierazi nahi die ELAko militanteei, era apal baina irmoan krisi egoerari erantzun eredu garria ematen ari baitira, lantoki bakoitzean borroka sindikala eta elkartasuna oso baldintza zailetan antolatuz, ugazaben mehatxu eta xantaiarean. Militanteok ematen digute gure herriarentzako aurrerapide eta askatasun etorkizun baterako itxaropena.

[URGENTZIA DEMOKRATIKOAK] Borroka nazionalaren ikuspegi estrategikoa ahaztu gabe, emantzipazio beterako prozesuak lehenik aldarrikapen eta lehia politikoa urrats askoz ere apalagoak egin behar ditu. Espainiar estatuaren tradizio demokratiko eskasak eragiten dituen kalte ugariak –gure herriarekiko salbuespen egoera dakartenak– euskal indar demokratikoei orain bertatik hasita ekin beharkeko beste hainbat borrokatarako deia egiten digute. Estatu-arrazoari aurre egitea premiazkoa da.

[GIZA-ESKUBIDEAK] Estatu-arrazoi horrekin lotuta, lehenik politika errepresiboek eta giza-eskubideak urratzen dituzten erabakiek eragindako hamaika arazoak ditugu: espetxe-politika ankerraren iraupena (sakabanatzea, gaixo dauden presoak, bizi arteko zigorrak, senideen miaketak...); tratu txar eta tortura kasuak, are ezkutuago geratzen direnak estatu demokratiko bati ez dagokion legeria antiterroristaren ondorioz; pertsonen bahiketa expressak; tipo penal lausoan aitzakian gizarteko sektore osoen kontrako makroarazoak... Horrekin batera, Jon Anzaren desagerpen eta heriotzaz ezagutzen ari denak gerra zikinaren garaiko unerik beltzenak gogora arazten dizkigu.

[PROZEDURA DEMOKRATIKOAK] Bigarrenik, esparru legegile, judizial eta exekutiboan errespetatzen ez diren funtsezko printzipio demokratikoak aipatu behar dira. Hainbat adibide dago: duela gutxioko ekimena, indar politikoen ilegalizazioa etorkizunerako ere blindatzeko, oraindik indarrean den itun antiterroristaren baitan; eskuin muturreko erakundeek bultzatutako hamaika auzibide; jarduera politikoa besterik leporatzen ez zaien herritarren atxiloketa... Horrekin batera, PSE-EEK Lehendakaritza lortu izana, PPren babesarekin, euskal gizartearen zati bat hauteskundeetatik baztertua osatu den gehiengo parlamentario bati esker; hori guztia ia pentsaezina litzateke inguruko sistema demokratikoetan. Demokrazia horrela urratzeak badu, noski, helburu bat: estatuaren uniformatze prozesua burutzeko. Hain zuzen, salatu beharra dago ere gobernu berriak Ertzaintza edota EITB nola erabiltzen dituen.

[KULTURA] Hirugarrenik, salatu nahi ditugu estatuak eta bi autonomietako gobernuak hezkuntza, hizkuntza eta kulturaren inguruan erabakitzen dituzten politikak. Beren abertzaletasun konstituzional sanoaz harro agertzen direnek auzi etnolinguistikoa politikaren ardatz nagusi bihurtu dute, azken hamarkadetakoa bidean atzera egiteko asmotan. Beren politikak helburu bakarra du, eta aintzat hartzen du Romanones konteak bere garaian bota zuen oharra: "pueblo que su lengua cobra, su independencia recobra" ("hizkuntza irabazten duen herriak bere independentzia berreskuratzen du"). Hortaz, egungo egoeran berriro agerian geratzen da herri honen gehiengoak oinarritzko gaien inguruan akordioak lehenbailehen iritsi behar dituela: euskaraz bizi eta eskolaratzea nola bermatu, edota gure herriaren izena erabiltzeko eskubidea, antzinako 'Euskal Herria' terminoa mutilatu egin nahi baitute.

[AUTODETERMINAZIOA] Laugarrenik, ospakizun honen aurrean nabarmendu behar dugu gure herrian jende asko bat datorrela kontu batean: autogobernu

La resolución –que se puede consultar íntegramente en la web– anima a los trabajadores/as a dar su adhesión y a militar en el sindicalismo abertzale que ELA representa: un sindicalismo autónomo política y financieramente, reivindicativo y comprometido con la emancipación nacional y de clase de quienes trabajamos en Euskal Herria

maila handiagoa lortu beharra eta berme demokratikozko sistema bat lortzea, non proiektu politiko oro posible izango den. Autodeterminazio eskubidea ez dute espainolisteek onartzen, eskubide demokratikoa izanagatik, eta gauzak aldatu nahi ditugunok horren aldeko lana latz egin beharko dugu. Eskubide honen eta oro har autogobernuaren aldarrikapena izan beharko litzateke, berehalakoan, estatuari aurre egiteko oinarria, eta berau gure herriko indar demokratiko guztiek partekatu beharko lukete.

[MINIMOEI BURUZKO AKORDIOA] ELAK badaki aldarrikapen nazional eta politiko batzuk lortzeko dinamika uztartu egin behar dela erakunde politikoen alderdi- eta hauteskunde-helburuekin. Baina badaki, halaber, hainbat oinarritzko gaietan (giza-eskubideak, demokrazia, euskara, erabakitze eskubidea) minimo batzuk adostu beharko liratekeela, ezarri nahi diguten estatu-arrazoi horri aurre egiteko. Minimo edo gutxieneko horiek, gaur finkatu gabe daudenak, blindatuta egon beharko lukete, erabaki librez bat datozenek lan sozial eta politikoa konpromisoa hartu dutela bermatzeko. Horixe da, gure ustez, subiranistentzako erronka gaur egun. Behartuko gaituzten gutxieneko batzuk behar ditugu. Eta erronka hori ezin da nahastu, ez da nahastu behar, zilegizkoa den hauteskunde-esparruak lortzeko lehiarekin.

[ALIAZTAK] Hartara, aliantzak eratzerakoan kideen artean ezinbestekoa da indarrak bat egiteko borondatea, eta ez baztertzekoa; aniztasuna bilatzeko zinezko ahalegina egin behar da. Horrekin batera, iraganeko jokabideak atzera utzi behar dira: erakundeak desegitea izan ohi zen asmoa, eta ez hainbeste erakunde horietako solaskide errealei dagokien indarra aitortu eta begirunez jokatzeko. Halaber, sarri aipatu izan dugu eredu garriak direla Euskal Herriko Laborantza Ganbara edota Batera plataformaren borroka. Eta oraintsu nabarmentzeko modukoak izan dira Iparraldeko herriko etxe askotan egin diren kontsultak, instituzionalizazioari buruzkoak.

[BIDE ZIBILAK] Azkenik, metodo zibilak izango dira borroka horiek gizartean legitimatzeko biderik egokiena. Hain zuzen, ELAk begi onez ikusten ditu legez kanpo dagoen ezker abertzaleak egindako eztabaidaren konklusioak. Erakunde bakoitzaren legitimazioa nola azaltzen den juzkurik egin gabe –dena dela, hori bere buruarekiko egitea zilegi da– bide zibilen aldeko alde bakarreko hautuak gure herrian itxaropena piztu du. Hau da oraingo erronkei aurre egiteko modurik egokiena, jakinik estatuak era neurrigabe, bortitz eta antidemokratikoa jokatzeko duela, eta nazioarteko babes handia duela 'euskal auzia' delakoa nahierara gobernatzeko. Nolanahi ere, berriro eskatzen diogu ETari bortizkeriari behin betiko uko egin diezaiola eta bertan behera utz dezala berehala hainbeste herrikideren kontrako mehatxua.

[DEIA] Nazio Batzordeak dei egiten die euskal langileei ELAren sindikalismo abertzalera hurbildu eta militante izan daitezen: sindikalismo autonomoa, politika eta finantzei dagokienez; aldarrikapenezko sindikalismoa, eta Euskal Herrian lan egiten duen ororen askapen nazional eta klaseko bilatzen duena, langilearen identitate nazionala, kultura, hizkuntza, erlijioa, adina edota sexu-aukera edozein dela ere.

Gora euskal langileria! Gora Euskal Herria askatuta!

Noemí Etxebarria, responsable de Zerbitzuak, considera insuficientes los incrementos salariales pactados por LAB y UGT con la patronal del sector

"MAL ACUERDO EN COMEDORES ESCOLARES"

-¿Qué supone el acuerdo alcanzado por los sindicatos LAB y UGT?

-Nos están diciendo que la oferta patronal supone un incremento de salario para este año del 12'97% y que el año que viene nos dan el 100% del salario bruto del personal de cocina, y la realidad es que nos están engañando.

Las matemáticas son muy claras, pero algunos sindicatos nos ocultan la realidad y la mentira que esconde la oferta patronal.

ELA lo ve muy claro: la oferta patronal no garantiza el 12'97% de incremento para este año y tampoco garantiza el 100% del salario para el año que viene.

El incremento para este curso es del 2'97%, lo que el Departamento certificó como incremento del 2009 para su personal, ya que el resto del incremento que vamos a ver en nuestras nóminas es por el incremento de jornada, al regularizarse la jornada semanal a 35 horas y no a 40.

En todo caso, ese es un dinero que ya es nuestro. Hay que recordar que ahora estamos dadas de alta hasta mediados de julio, que por esas tres semanas las empresas nos abonan y cotizan por nosotras. Tan solo van a adelantarnos el dinero mes a mes y darnos de baja el último día de curso. La cantidad total que vamos a cobrar es la misma, pero repartida en menos días. El coste de esta regularización es 0 para las empresas.

-Además del tema salarial, ¿qué otros aspectos se recogen en el acuerdo?

-Sobre el año que viene, y está escrito en la oferta de las empresas, no pone que nos vayan a dar el 100% del salario del personal, pone que van a darnos una subida de salario del 0'8% y que van a crear 2 pluses, mejora de la calidad del servicio de 16 horas anuales y el de formación de 6 horas anuales. Estas horas no van a incrementar nuestra jornada diaria, por lo que tampoco amplía nuestro porcenta-

je de jornada y, por lo tanto, tampoco el salario.

-Otro tema importante en estos meses de movilización es la revisión de ratios.

-No hay consolidación de las jornadas, unas jornadas mínimas de contratación o el incremento de jornada necesario para cubrir funciones como preparación de actividades, elaboración de informes, reuniones con encargadas o padres y madres. Actividades que ya estamos haciendo y que nadie nos paga.

No aceptamos justo que tengamos que seguir con unas jornadas tan bajas, en algunos casos son 50 minutos al día, y que la patronal plantee una bolsa de 16 horas extras en vez de incrementar las jornadas y se mantenga la precariedad en el sector.

-¿Qué propone ELA?

-El acuerdo es inaceptable y no lo vamos a aceptar. Tras las vacaciones de Semana Santa vamos a mantener reuniones con nuestra gente para retomar las reivindicaciones que nos llevaron a la huelga, y no descartamos abrir un nuevo periodo de movilizaciones. Estamos seguras que el acuerdo no satisficiera a la mayoría del personal que está dispuesto a seguir en la pelea.

● Mobilizazioak Gipuzkoako metalean

Gipuzkoako metaleko hitzarmeneko negoziazioak bizi duen blokeo egoera gainditu asmoz ELAK mobilizatzeko deia egin die mahaiko gainontzeko sindikatuei. ELAren ustez, ADEGLen proposamen probokatzaila eta atzerakoiei –lanaldia igotzea, soldatak izoztea, aintzinasuna desagertaraztea, flexibilitatea areagotzea...– erantzun sindikal gogor eta bateratua eman behar zaie.

Martxoaren 23an egindako bileran negoziazio mahaia bertan behera gelditu zen. Hori izan da, prozesuaren hasieratik, ADEGLen helburua: negoziazio prozesua apurtzea.

● Lan ezbeharren arazoari aurre egiteko borondate eza salatzen du ELAK

Martxoaren 11n Osalaneko Kontseilu Nagusiaren urteko lehenengo bilera egin zen. Bileran Osalanen 2009ko jardueren memoria eta 2010eko Kudeaketa Plana aurkeztu ziren, bertan onartzeko. ELAK aurkako botoa eman zuten bi kasutan.

Lan osasun arduradun Leire Txakartegik salatzen duenez, enpresetako segurtasunaren eta lan-osasunaren egoera oso kezagarria da oraindik ere.

"Laneko segurtasun eta osasunerako politika publikoak errotik aldatzea exijitzen dugu. Behin-behinekotasuna desagerrarazteko eta kalitateko enplegu duina sustatzeko borondate politikorik ez dagoen bitartean, Osalanek ugazaben onura besterik bilatzen ez duen tresna baliogabea izaten jarraituko du".

Txakartegik ere onartezina jotzen du lan istripuen aurka borrokatzeko Osalanen aurrekontua %8an murriztu izana.

● Altsasutik Iruñara, Gamesaren itxieraren aurka

Gamesako langileek Altsasutik Iruñarako martxa egin zuten martxoaren 25etik 27ra. Gamesak otsailaren 25ean iragarri zuen Altsasuko lantokia itxi eta 150 langileen kontratuak eteteko erregulazio espedienteak aurkeztuko zuela. Gamesako arduradunek egindako iragarpenaren ondotik langileek hamaika mobilizazio egin dituzte itxieraren aurka, eta urtez urte izugarriko irabaziak eman dituen lantokiaren alde mobilizatzeko duten jarrera irmoa berrestu nahi dute, beste behin.

Exigencia a la Diputación de Bizkaia para que cumpla lo pactado

El 25 de marzo 500 trabajadores/as de la Diputación Foral de Bizkaia y Organismos Autónomos (Instituto Foral de Asistencia Social) se concentraron frente a la Diputación para denunciar el incumplimiento del convenio colectivo y exigir a la Diputación de Bizkaia que cumpla lo pactado. Los trabajadores/as afirmaron que de continuar la Diputación con su actitud se volverán a movilizar, sin descartar la convocatoria de una huelga.

www.ela-sindikatu.org

ELA astekaria

Barrainkua 13, Bilbao
Tel. 94 403 77 00
Fax 94 403 77 66

Dep. legal BI-199-00

www.ela-sindikatu.org

Franqueo concertado
nº 08/207